

קל:

עין משפט
נר מצוה

יא א מו"י פ"ט מהל'
 נטורים הל' יד סגן
 עשין קמז טו"ש י"ד ס'
 סא [סעף עין] וסעף לא:
יב ב (מו"י) פ"ו מהלכות
 תמונות הלכ' ג'
 טו"ש סס סעף ז'
יג ג מו"י פ"ט מהלכות
 ממשות עינים הל' טו
 טו"ש י"ד ס' רנב סעף
 ז':
יד ד מו"י פ"א מהל'
 מעשר הל' ה':

שיטה מקובצת

6] מתנה לכהן ע"ה. נ"ב
ע"י תוס' מנחות דף י"ח
ע"ב: 7] וחיסה דבפ'
כל התדיר. נ"ב ע"י תוס'
מנחות דף פ ע"ב:

אנא חא קא טעייט חוץ' בעור
אקור להביא בעורה וכן אמר בהמה
גבי צבורים ולא מתקשר דהא אלו
לפשר דתמי עליהו ודאש' דדעו
גבי מודה שנתעברת בתמורות קאמר
וליימי לחם כו' הא קא מכניס חולין
לעבודה ומדקאמר שאין לה תקנה
ש"מ הוי מדלואיימא (ב) ותימה דכפ'
הה"ד התיר (דמאי דף 5:) אמרין וכו' וכן
הה"ה שרשי' לשטו כבדילתן
לחולין וכו' לזין שזקין ומבשרים ונתת
תבטלן שחולין ואמר דקאמר
דעה (ומחזק דף 6א:) יכלוה שיהיו
בעיה חולין ותורמה כדי שיהיו נאכלת
על השוצע וגרסה דדוקא חזה ושוק
וכן כבורים דדרך קדושה מיימי להו
דעביד דחזי חטופה וכן לחם לצורך
מורה שהוא הכשר קרני וכן קפידה
טפי בהגתה בעורה שלא לצורך:

וְאֵלֶּה מִשּׁוּם דְּהוּי לֵיהּ מִסּוּן שְׂאֵן
 לִי חוֹבְעֵין. וְלֵהֱלִי לִישָׁנָה
 אִשְׁתֵּי חַה יִהְיֶה לְדִלְהֵי לִקְטֵן בְּמִסּוּן
 שְׂמִנְתֵּי דִין וְאִין מִזֵּה וְשִׁין דִּין וְלִישָׁנָה
 קָמָה אִיכָּה לְמִימַר דְּתִרְתִּי שְׂמֵי מִינֵה
 וְדִרְשֵׁי בְּמִסּוּן מְדַבְּרִיבִי אֶל מַשְׁפֵּט
 דְּמַשְׁמַע וְחַה מַשְׁפֵּט וְחַה אִין מַשְׁפֵּט
 אִיכָּה בִין הִי תִרִי לִישֵׁן דְּלֵהֱלִי לִישָׁנָה
 דְּאִין לוֹ חוֹבְעֵין נִהִי דְּאִין יִכּוּל לְחַבְּוֵי
 דְּגִינִין דְּבִינִי שְׂמִים מִינֵה מִיחִיב
 וְלִישָׁנָה קָמָה דְּרִשֵׁי עַל מִזֵּה אִפְּלוֹ
 דְּבִינִי שְׂמִים נִהִי לָא מִיחִיב:

מִנְיָן שאין נותנין מתנות אֵלָיו
ע"ה בר' היינו דווקא כשי
היה חבר אלז אי ליכא הכן חבר אלז
ע"ה יתנו לו ואל ימתן עד שדמנן לו
חבר דמתן במסכת סנה' (פ"ד מט')
אלז נותנין לכל מי שירא התמימים
והבכורות ופדיון הבן ופטר חמור
והזרוע והלמים והקבה וראשית הגז
כו' ואין לפרש לכל הכן בין לאנשי
משמר בין לשאר הכנים הדין בישראל
מפרק שמי עשר קאמר דיש מהן
ימנינן לכל כהן ויש מהן מינן לאנשי
משמר א"כ ע"כ לכל כהן דקאמר
היינו בין כהן חבר בין כהן ע"ה
ואינין היכא דליכא חבר אן איכא
ואינין רואה לקבל דפרשיטא בריש כל
הבשר (ועל קד: קד:) אבל אין לתרץ
דריש שמואל בר נחמני דהכא כרי
יהודה דגרסינן ביבולמי ר' יהודה
אומרין נותנין אותה אלז לחבר
דהכא אכזרין קאי דלמא ההם
לעיל מינה רבי אלז אומר בכזרין:

גשס דכל חולין מדאורייתא
 ' את הספינה (ב"ב דף פא):
 ת דמייתי בהדיהו קפיד
 צפ' התודה (מנחות דף פ):

הזרוע והלחיים פרק עשירי חולין

קא מעייל חולין לעורס. מירי דלא איזענער ביה זורק גבוה:
המנוק מתנות כהונה. קודם שנתן לכהן השלישם לאור או לים:
ידבדכסב כהו זה. דמשמע בעדון קיימות חיוב לאור אבל אינ
קיימות לא חיוב הכהונ בכן תשלומי: שאין לו טובשים. אין לו
בעלים שיוכלו לחבצו בדין שהוא יכול
לומר לו לכהן אחר אני נתמן ולא נך:
משפט מלמד שהמתנות דין. דינין
מקוקן להן להוציאן בדינין. אלאה כהן
ראשון הנובע מוציאן מירי וקשא
לרב חסדא דאמר דמתנות כהונה
ממון שאין לו מבעשין הוא: לחולקן
בדינין. דינין ואמרין לו ביהשראל
לזה חס הממתנות שהוא חכר ואלא
לזה שהוא עס הארץ: ויאמר לעם.

למאי הלכתא לאו
חולקן בדינין וכדרב
שמואל רב שמואל בר
זמנין שאין גותנין
באימור ויאמר לעם
זמנא דלכתהון וללויה
כל המחזיק בתורה
במחזיק בתורה ה' אין
ה' בן בתירא אומר
ת' דין וכולא אפי' חזה
לאו אלימא בחולקן
לאו בדינין מחולקן
ה' דין וכולא אפי' חזה

פקטתה דכורו הכוונתו דדיקין
 וקמהדר דלחו לדידיה בעינן
 חסדמה שלמה היחמ מונחת אללו
 וזכה במתנות מן ההפקר:
 כמי שפורמו דמין. וזכה בהן.
 במתנות שזוים לכל הכהנים מהמי
 וזיהו אם קדם ציל חז וזקו אליו
 אללו לאחוריו בל חז ולא מהמי:
 בעל הכית. עשיר שהיה עובר ממקום
 למקום: וזכרין ליעול כו'. וזכרין למנויות
 עטו לקט כשעשירי וישלם שעכשו
 מי הוא: וקאמר פניו יאמר אלללו
 כל מידי דחייביו רחמנא למיחב
 לעניים הנא ראשון יכול לפזעו
 והוא הדון למתנות כהונה: מדס
 חסידות שזון כן. אם חסיד הוא
 ישלם: הנה חני ישלם. דמשמע
 כרחו וזאת אמרת כו': ועוד. מי
 כפרת מדברי אלעזר קמוחני דמצין
 למימר דרב חסדא משני עלה מדת
 חסידות שזון כן אללו מדברגן מוחי
 ועל משני רב חסדא מוחי
 חסידות (שזון כו': כן). הא דקמי
 עני היה צאורה שעה דמשמע
 דתדוק מניה דעשיר גני שלומי
 לה. דדיקין האמר אללו אם חסיד

הוא נרץ לשלם לנאט"ו שמים; וכן נוי שאלו מעשרותיו ענבים.
שלה הפרס תרומת מעשר: אם קדשי בני ישראל אשר ירמיו לה
אין לה כסן אלא משעם הרמה הכי גרסין ליה בחוספמאס;
למסו

קטן דחייב מ'טש עני ורש' ה'דקו לה' ד'מ'ר ח'ן ס'פ' מ'מ'ת
ר'ב' ח'ס'ד' ד'כ'ר ו'א'ס כ'ן מ'א' ק'א'מ'ר ל'כ'ס'ן מ'ד'ת ח'ס'ד'ו'ט ש'ט כ'א'ן
נ'צ'ו'ת ה'ד'ר'ש' ה'ק'ש'א ו'ה'מ'י'ר'ן כ'ס'ט ר'ב ח'ס'ד'א ח'ר'ש'א ו'ה'ש'י' ל'ה'ס'
ח'ס'ד'א ו'ע'ל ז'ה ח'י'ר'ן ר'ב ח'ס'ד'א ו'י"ס'ס ח'כ'ו'ב כ'ה'ן ו'א'מ'ר ר'ב ח'ס'ד'א
(ד' 1.) א"ל אב"י מ'י ח'כ'י' י'ש'ל'ס י'ש'ל'ס ח'כ'י' מ'ד'ע'ת'ו' ו'א'מ'ר מ'ני
ק'ה ו'מ'ש'ל'ס ח'ר'ב'ע'ה ק'ב'ין ל'פ'ר'ה כ'ו' ו'ב'ע'י ל'מ'י'מ'ר מ'ש'ל'ס ל'ל'א'ת י'ד'י
ו'מ'י'ה'ו ל'ה'ס'א' ל'ש'נ'א מ'ני ד'א'ין ל'ו' מ'ו'כ'ע'ן ח'ד'י'ב ל'ל'א'ת י'ד'י ש'מ'י'ס
ו'י'ז'ר א'ל'ל ה'כ'א ש'ל'ק'ן ב'ד'י'ת'ר ש'ה'י'ה א'ז ע'ני א'פ'י'לו ל'ל'א'ת י'ד'י ש'מ'י'ס
מ'ח'י'יב א'פ'י'לו ל'ל'א'ת י'ד'י ש'מ'י'ס ו'מ'י'ה'ו כ'ס'מ'ון ק'ש'ה ד'ק'א'מ'ר ט'ע'מ'א
י'ד'י ש'מ'י'ס א'ל'ל ע'ש'יר ח'י'יב א'ז ו'מ'פ'ר'ש'י' ד'ה"ק מ'נ'א ח'נ'א ח'ני י'ש'ל'ס ל'ר'ב'י
י'ח' כ'ו' ד'ע'ל מ'ד'ת ח'ס'ד'ו'ט ל'א' ה'ו' פ'ל'י'י ר'נ'ג'ן:

ר הרמה איירי אלל בעמד לחרס דמפקין מייה צפרק [אלן]
לא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו צעמידים
ועומר לך שאין לגבוה בהן אלל משעת הרמה אי נמי משום דקאי
קודש דאיירי לאתר הרמה;

מסורת הש"ס

[illegible]

מורה אור השלם

1. וְהָיָה יְהוָה מִשְׁפָּט הַבְּנוּיִם מֵאֵת הַקֶּצֶם מֵאֵת זֶה וְהָיָה הַחֵבֶר אֶם שׂוּר אִם שָׁדוּ וְהָיָה לְכֹל הַיּוֹרֵעַ וְהַלְלִים וְהַקִּבֵּץ
2. דְּבָרִים יֵחַ וְאָמַר לֵעָם לִישׁוּבֵי יְרוּשָׁלַם לָתֵת מִנֵּה הַבְּנוּיִם וְהַלְלִים לְמַעַן יִשְׁקוּ בַחֲדָרֵי יְיָ
3. דְּבָרֵי הַיּוֹמִים כִּי לֹא דָלָו וְאֵלּוּלֵי אֶת קִרְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אִשְׁרֵי יִרְמְיוֹ לֵי: וְיִקְרָא כֵּב שׁוֹ

גליון הש"ס

גמ' או שאכלן פשוט. עי'
לקמן דף קלו ע"ב תוס'
ד"ה עד: שם מתנה לכהן
ע"ה. עי' מנחות דף יח
ע"ב תוס' ד"ה מודה:

הגהות מהר"ב

הנשבורג
 א] תום ד"ה תנא תני
 וכו' אלל עשיר חייב
 ומפר"ת וכו'. ג"כ ע"י
 שו"ת רמ"א סי' קצ"ו:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones